

е иманѣто , а той е показаль пріятелите си; съ една речъ, пріятелството е изворъ на нашѣтъ душевнѣ радостъ, която ся не состоя въ земните дубравы, нито въ великото содружество, но въ задоволството, несумнителността и искреностѣтъ.

Не уповавай ся на себе-си, както що сѣмь ти казалъ, защото въ младостѣтъ ся лесно можешъ да посрахниешъ и паднешъ тѣй страшно, щото вече нивгѣ не можемъ стѣнѣ. Нежнѣтъ цвѣтъ, не само мразъ, ледъ и бура повреждава, но често и наймалакъ вѣтрецъ, който го тѣй изгори и изсуши, щото нивгѣ не може да вдигни връхъ и да ся покаже на свѣтатъ, тѣй исто и наймалкото преступленіе може да зѣчерни челоуѣка, тѣ да ся не испере никога; затова никогашъ не започнувай онова, което не в добро, красно и праведно, и което ти совѣстьтъ не одобрява, и найпосле сичките си предпріятія и дѣла осланѣй на Божіатъ промыслъ. Бѣди задоволянъ съ онова, което имѣшъ, защото самото задоволството чини челоуѣческіатъ животъ пріятенъ и сладкъ, и избавля душѣтъ